

Με αφορμή το συλλαλητήριο του Σαββάτου 1η Νοέμβρη που οργάνωσε και κάλεσε το ΠΑΜΕ, εξαπολύθηκε μέσα από τον Ριζοσπάστη αλλά και μέσα στα σωματεία μια επίθεση απέναντι σε όσους αρνήθηκαν να φορέσουν το καπέλο του ΠΑΜΕ συμμετέχοντας σε ένα παραταξιακό-κομματικό συλλαλητήριο. Ταυτόχρονα το ΚΚΕ επιχειρεί να παρουσιάσει το συλλαλητήριο αυτό ως μία «προσπάθεια να βγει ο λαός στην αντεπίθεση». Με υπερεπαναστατική φρασεολογία

στο κάλεσμα του ΠΑΜΕ μεταξύ άλλων γράφουν «το ΠΑΜΕ καλεί τους εργαζόμενους και τα συνδικάτα, τους ανέργους, τη νεολαία, τις γυναίκες, τους συνταξιούχους να προετοιμαστούν για νέα, σκληρή σύγκρουση με τους σχεδιασμούς και την πολιτική της Κυβέρνησης, της ΕΕ και του κεφαλαίου», «Αγώνες επιθετικοί..Δεν πάμε για να ανακόψουμε μόνο την επίθεση..πάμε για να αποσπάσουμε..»

Επειδή λοιπόν σύμφωνα με το ΠΑΜΕ η «λαϊκή αντεπίθεση» την οποία η συντονιστική του επιτροπή προγραμματίσει για το πρωί του Σαββάτου 1/11, μπορεί να ανακοπεί από οποιαδήποτε απεργιακή κινητοποίηση προηγηθεί, καταγγέλλει όσους έκαναν λόγο ή πρότειναν γενική απεργία πριν από την 1/11. «Είναι κυριολεκτικά αδίστακτοι», γράφουν στον Ριζοσπάστη 9/10, αυτοί που «προσπάθησαν στη συνεδρίαση του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ στις 16 Σεπτέμβρη να βάλουν θέμα γενικής απεργίας λίγο πριν την 1η Νοέμβρη», «Δεν δίνουν δεκάρα για την επιτυχία των αγώνων, προτείνουν γενικές απεργίες λες και είναι καραμέλες, μόνο και μόνο για μικροκομματικούς-παραταξιακούς λόγους».

Σημείωση 1η: το ΠΑΜΕ τουλάχιστον για το δίμηνο Σεπτέμβρη - Οκτώβρη όχι απλά προτείνει αλλά και επικροτεί την παντελή αδράνεια της ηγεσίας του Συνδικαλιστικού κινήματος ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ, αφού κάθε κινητοποίηση θα υπονόμει το συλλαλητήριο της 1ης Νοέμβρη! Έτσι για αυτό το διάστημα (και όχι μόνο) όχι μόνο συντάσσεται με τις κατά τα άλλα ξεπουλημένες ηγεσίες των ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, αλλά και καταγγέλλει την οποιαδήποτε προσπάθεια για πραγματοποίηση απεργιακής κινητοποίησης. Σημείωση 2η: το ΠΑΜΕ καλεί τους εργαζόμενους να προετοιμαστούν για μία νέα σύγκρουση με το κεφάλαιο μέσα από ένα πρωινό Σαββατιάτικο συλλαλητήριο, το οποίο ποσώς θα απασχολήσει βέβαια την εργοδοσία και ίσως να ευχηθεί στο ΚΚΕ και καλή επιτυχία αφού μέχρι τότε δίνει λυσσασμένη μάχη να αποτραπεί οποιαδήποτε προσπάθεια για απεργιακές κινητοποιήσεις..

Σημείωση 3η: το πόσο απέχει από την πραγματικότητα η προσπάθεια του ΠΑΜΕ να

παρουσιάσει αυτό το κάλεσμα ως προϊόν μαζικών συνελεύσεων και συμμετοχής συνδικάτων και σωματείων κάνοντας λόγο για 900 φορείς, αρκεί κανείς να δει τι πραγματικά συμβαίνει αυτό το διάστημα στους εργασιακούς χώρους, με τα σωματεία και τις ομοσπονδίες να βρίσκονται σε πλήρη λήθαργο μπροστά στις νέες επιθέσεις Κυβέρνησης, Τρόικας και εργοδοσίας. Έναν λήθαργο τον οποίο επιδιώκουν οι συνδικαλιστές του ΚΚΕ προκειμένου να φαίνεται η οποιαδήποτε παραταξιακή-κομματική κινητοποίησή τους σαν «όαση στην έρημο», προσδοκώντας έτσι να αυξήσουν την επιρροή τους.

Σημείωση 4η: αλήθεια πώς είναι δυνατόν ένα συλλαλητήριο, στο οποίο θα «κορυφωθεί» όπως λένε η «αντεπίθεση του λαού» και το οποίο όπως ισχυρίζονται «θα αποτελέσει μία νέα σκληρή σύγκρουση με την Κυβέρνηση, την ΕΕ και το κεφάλαιο» να κλονίζεται και να απειλείται η επιτυχία του και η μαζικότητά του από μία απεργία που θα προηγηθεί ; Το ΠΑΜΕ για πολλοστή φορά στήνει μία σαθρή επιχειρηματολογία και φτιάχνει άλλοθι για να δικαιολογήσει το γεγονός ότι για άλλη μία φορά στέκεται ενάντια σε κάθε προσπάθεια ανάπτυξης αγώνων και απεργιακών κινητοποιήσεων. Σήμερα είναι το παραταξιακό συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ για την επιτυχία του οποίου δεν πρέπει να προηγηθεί καμία κινητοποίηση, δεν πρέπει να κουνηθεί φύλλο, πόσο μάλλον να γίνει γενική απεργία.

Τον Μάη του 2013 ήταν πάλι οι συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ και το ΚΚΕ που μπροστά στο ενδεχόμενο απεργίας των εκπαιδευτικών στις πανελλαδικές του 2013 αντέδρασαν και προσπάθησαν να την ανακόψουν κάνοντας λόγο «για τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας που θα έβγαιναν ζημιωμένα επειδή θα έχαναν τις εξετάσεις», συντασσόμενοι για άλλη μία φορά με ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ, χρησιμοποιώντας ακριβώς την ίδια προπαγάνδα με τα κυβερνητικά στελέχη και τους εκάστοτε Πρετεντέρηδες, την ώρα που οι εκπαιδευτικοί βρίσκονταν αντιμέτωποι με τη διαθεσιμότητα και τις απολύσεις. Ήταν οι εγγραφές των πρωτοετών φοιτητών που χρησιμοποιήθηκαν ως επιχείρημα από το ΜΑΣ για να σπάσουν οι καταλήψεις του 2011 ενάντια στον νόμο πλαίσιο και να ανοίξουν οι σχολές.

Είναι συνολικά η συνδικαλιστική τακτική του ΚΚΕ σε όλους τους μαζικούς χώρους από τα σχολεία και τις σχολές μέχρι τους χώρους δουλειάς που αρνείται την πάλη μέσα από τα συλλογικά όργανα για την ανάπτυξη παρατεταμένων αγώνων, απεργιακών κινητοποιήσεων και καταλήψεων, και όταν τελικά ξεσπούν τέτοιοι αγώνες προσπαθεί μέσα από τα καπέλα που έχει χτίσει όπως το ΜΑΣ και το ΠΑΜΕ να τους χαλιναγωγήσει και να τους οδηγήσει στο τέλος τους. Άλλωστε η λαϊκή εξουσία που σύμφωνα με το ΚΚΕ θα έρθει μέσα από τη μάχη της κάλπης και θα λύσει όλα τα προβλήματα του ελληνικού λαού δικαιολογεί απόλυτα τη συνδικαλιστική του τακτική και γραμμή στους μαζικούς χώρους.

Ακόμα και αν πρόσκαιρα αφήνει για λίγο στην άκρη το αίτημα περί «άμεσης προσφυγής στην κάλπη» προκειμένου να συγκρατήσει τις δυνάμεις του και την επιρροή του από το «τσουνάμι» του ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΚΕ ως ένα γνήσιο ρεφορμιστικό κόμμα σταθερά και επίμονα καλλιεργεί την αυταπάτη της κάλπης, υπονομεύοντας τον μονόδρομο του ενιαίου παρατεταμένου πανεργατικού αγώνα. Ήταν το ΚΚΕ που μετά τη μαζική 48ωρη απεργιακή κινητοποίηση του Οκτώβρη του 2011, πραγματοποίησε στις 4/11 συγκέντρωση στο Σύνταγμα με την Παπαρήγα να απαιτεί «άμεση προσφυγή στις κάλπες εντός 20 ημερών», οδηγώντας μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ -που φώναζε τα ίδια σε άλλη πλατεία- τον κόσμο που έκανε το βήμα να βγει στο δρόμο, πίσω στο σπίτι του να αναμένει τις εκλογές που θα του δώσουν τη λύση.

Ήταν η γενική γραμματέας του ΚΚΕ που στις 10/5/2012 επανέλαβε την ανάγκη για προσφυγή στις κάλπες προκειμένου «ο λαός να διορθώσει την ψήφο του, αν θέλει να συγχρονιστεί με τις εξελίξεις», ενισχύοντας ακόμα περισσότερο τις εκλογικές αυταπάτες και αποπροσανατολίζοντας τους εργαζόμενους από τον δρόμο του αγώνα και των λαϊκών κινητοποιήσεων. Σε μία φάση κορύφωσης των απεργιακών αγώνων και λίγο μετά τις μαζικές αντιδράσεις στις παρελάσεις της 28ης Οκτωβρίου του 2011 ήταν η Παπαρήγα (Σύνταγμα 4/11/11) που έλεγε ότι «για να πάρει εκδίκηση ο εργαζόμενος για όλα όσα υποφέρει μια επιλογή έχει..» και αυτή, σύμφωνα πάντα με το ΚΚΕ δεν είναι ο δρόμος του αγώνα, της συσπείρωσης στα σωματεία, της απεργίας, αλλά.. «..να δώσει στην κάλπη δύναμη στο ΚΚΕ..»!!

Όταν λοιπόν αναπτύξεις αυτήν τη ρητορική και αυτήν τη γραμμή είναι πολύ εύκολο να βρεθεί ένας ΣΥΡΙΖΑ και να κεφαλαιοποιήσει τους «κόπους» σου και αν σήμερα οι συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ προσπαθούν να παρουσιάσουν την 1η Νοέμβρη σαν μία πανεργατική κινητοποίηση και την κορύφωση ενός παλλαϊκού ξεσηκωμού, το συλλαλητήριο αυτό δεν είναι τίποτε άλλο από μία παραταξιακή κομματική συγκέντρωση εσωτερικής κατανάλωσης ενόψει αναμενόμενων εκλογών προκειμένου να οχυρώσει το ΚΚΕ τον κόσμο του απέναντι στην άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ.

Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα "Λαϊκός Δρόμος" την 1/11/2014